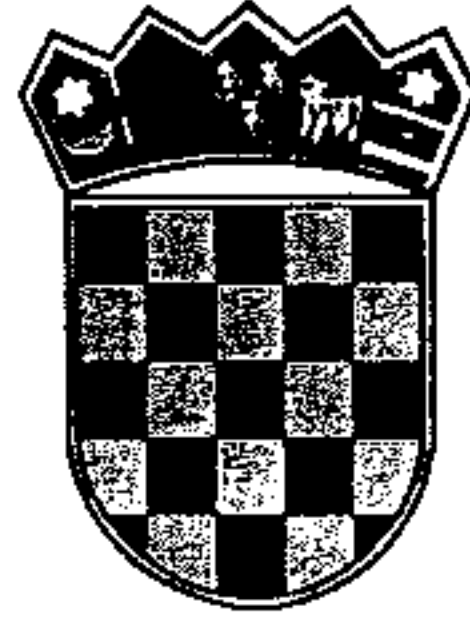

Poslovni broj: K-5/04-186.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Županijski sud u Gospiću, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Dušana Šporčića, kao predsjednika vijeća, te Milke Vraneš i Branka Milanovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ane Kolić, u kaznenom predmetu protiv optuženika DANE SERDARA iz Široke Kule kbr. 10, općina Gospić, kojega brane Luka Šušak i Veljko Miljević, odvjetnici iz Zagreba, zbog kaznenog djela iz čl.120.st.1. OKZRH, nakon održane glavne i javne rasprave dana 23. rujna 2004.g., u nazočnosti opt. Dane Serdara i njegovih branitelja odvjetnika Luke Šuška i odvjetnika Veljka Miljevića, te zastupnika optužbe - zamjenika županijskog državnog odvjetnika u Gospiću, Željka Brkljačića, dana 23. rujna 2004.g.

p r e s u d i o j e

I. Temeljem čl.411.st.3. ZKP-a stavlja se izvan snage presuda Županijskog suda u Gospiću poslovni broj: K-1/93-13. od 16. lipnja 1994.g., potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: I Kž-670/1994-3. od 25. listopada 1994.g. i to u dijelu kojim je III. opt. DANE SERDAR temeljem čl.120. OKZRH proglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina.

II.

opt. DANE SERDAR, sin Miloša i majke Soke rođ. Uzelac, rođen 10.09.1944.g. u Širokoj Kuli kbr. 10, gdje i prebiva, općina Gospić, po narodnosti Srbin, po zanimanju VKV alatničar, oženjen, supruga pokojna, otac dvoje punoljetne djece, posjeduje obiteljsku kuću u Širokoj Kuli koja nije obnovljena, bez prihoda, nesposban za služenje vojnog roka, neodlikovan, neosuđivan, ne vodi se drugi kazneni postupak,

Temeljem čl.354.toč.3. ZKP-a

OSLOBADA SE OPTUŽBE

da bi:

u toku mjeseca rujna i listopada 1991.g. u Širokoj Kuli, kao pripadnik četničke formacije i Milicije tzv. SAO Krajine, protivno odredbi čl.3.st.1. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, od 12. kolovoza 1949.g., i odredbi čl.4.st.2. i čl.51.st.2. Dopunskog protokola uz navedenu Konvenciju od 08. lipnja 1977.g. (Protokol I), kojim se zabranjuje nasilje prema životu i tijelu i ubojstva prema osobama koje ne sudjeluju u neprijateljstvima, zajedno s drugim pripadnicima tih formacija, naoružan automatskim pješadijskim naoružanjem i tromblonskim minama, u selu Široka Kula maltretirali civilno stanovništvo hrvatske nacionalnosti koje je ostalo živjeti u Širokoj Kuli na način da su naročito noću pucali po civilnim objektima, ograničavali im kretanje dalje od kuća, da bi dana 13. listopada 1991.g. iza 12,00 sati naredili civilima da se sklone u sklonište kuće br. 22 u Širokoj Kuli, te se 11 (jedanaest) stanovnika sklonilo u taj podrum, nakon čega su četvorica od pripadnika te jedinice zapaljivom tromblonskom minom najprije kuću zapalili a potom ušli u podrum kuće u kojoj se je nalazilo 11 (jedanaest) civila i rafalnom pucnjavom pucali u civile pri čemu su ubijeni: Nikšić Mandica, Nikšić Vera, Orešković Nikica, Orešković Anka, Orešković Ana, Orešković Milan, Orešković Kata i Marija Nikšić,

dakle, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanih sukoba, izvršili napad na civilno stanovništvo koje je imalo za posljedicu smrt više osoba,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i Međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništva, označen i kažnjiv po čl.120.st.1. OKZRH.

Temeljem čl.123.st.1. ZKP-a troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

U obnovi postupka, koja je dopuštena rješenjem ovog suda poslovni broj Kv-16/04-3. od 13. veljače 2004.g. (list 199 i 200 spisa), temeljem čl.411.st.3. ZKP-a stavljena je izvan snage presuda ovoga suda poslovni broj: K-1/93-13. od 16. lipnja 1994.g., potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: I Kž-670/1994-3. od 25. listopada 1994.g., i to u dijelu kojim je III. opt. DANE SERDAR, temeljem čl.120. OKZRH proglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina.

Izmjenjena optužnica Županijskog državnog odvjetništva u Gospiću br. KT-27/92. (list 308 i 413 spisa), tereti optuženika Danu Serdara da bi počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništava, označen i kažnjiv po čl.120.st.1. OKZRH.

Nakon provedene glavne raspave i na temelju svih utvrđenih činjenica kroz provedene dokaze, optužnica Županijskog državnog odvjetništva u Gospiću nije dokazana, pa je temeljem čl.354.toč.3. ZKP-a optuženik oslobođen optužbe.

Na ovakav zaključak ukazuju svi provedeni dokazi i to: obrana opt. Dane Serdara (list 411 i 412 spisa), iskazi svjedoka - Nikole Oreškovića (list 28, 71, 310 spisa), Mande Orešković (list 30, 71 i 311 spisa), Marije Orešković (list 36, 68 i 311, 312 i 313 spisa), Krešimira Tomljenovića (list 38, 313), Mile Oreškovića (list 31, 30, 70, 356, 357 i 358 spisa), Dane Oreškovića (list 23, 68, 358 i 359 spisa), Blaža Oreškovića (list 26, 70, 359, 360 spisa), Milke Orešković (list 27, 71, 387 spisa), Ive Orešković (list 29, 60, 387 i 388 spisa), saslušanje vještaka doc.dr. Davora Strinovića (list 410, 411 spisa), uvid u ovosudni spis Kir-111/95. od 24. listopada 1995.g., uvid u dopis Centra za krim. vještačenja "Ivan Vučetić" od 02.07.2004.g. (list 368 spisa), uvid u vještački nalaz dr. Vedrane Petrovečki (list 371 spisa), zapisnik liječnika vještaka dr. Davora Strinovića (list 372 i 373 spisa), fotodokumentacija očevida od 01.06.2004.g. (list 334-344 spisa), preslika liječničke dokumentacije opt. Dane Serdara (list 390-408 spisa).

Na glavnoj raspravi opt. Dane Serdar pozvan da se očituje o optužnici, iskazuje da se ne osjeća krivim za počinjeno kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, označenog i kažnjivo po čl.120.st.1. OKZRH.

Optužbu koja tereti opt. Danu Serdara možemo podijeliti u dva dijela.

Prvi dio se odnosi na tvrdnju optužbe da je okrivljenik Dane Serdar kao pripadnik četničke formacije i Milicije tzv. SAO Krajine, protivno odredbi čl.3.st.1. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, tijekom mjeseca rujna i listopada 1991.g. zajedno s drugim pripadnicima tih formacija, naoružan automatskim pješadijskim naoružanjem i tromblonskim minama, u selu Široka Kula maltretirao civilno stanovništvo hrvatske nacionalnosti koje je ostalo živjeti u Širokoj Kuli, na način da su naročito noću pucali po civilnim objektima i ograničavali im kretanje dalje od kuća.

Drugi dio optužbe odnosi se na tvrdnju da bi okr. skupa s drugim pripadnicima četničkih formacija i Milicije tzv. SAO Krajine, dana 13. listopada 1991.g. iza 12,00 sati naredili civilima da se sklone u skolnište kuće br. 22 u Širokoj Kuli, te se jedanaest stanovnika sklonilo u taj podrum, nakon čega su četvorica od pripadnika te jedinice zapaljivom tromblonskom minom najprije zapalili kuću, a potom ušli u podrum kuće u kojoj se nalazilo jedanaest civila i rafalnom pucnjavom pucali u civile pri čemu su ubijeni: Nikšić Mandica, Nikšić Vera, Orešković Nikica, Orešković Anka, Orešković Ana, Orešković Milan, Orešković Kata i Marija Nikšić.

Odmah treba naglasiti da optužni akt nije konkretiziran. U optužnom aktu je trebalo pisati djelo iz kojeg proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela, točno vrijeme, mjesto počinjenja kaznenog djela, predmet nad kojim je djelo učinjeno i sredstvo kojim je počinjeno kazneno djelo, jer kazneno djelo protiv civilnog stanovništva može učiniti samo počinilac koji je naredio ili izvršio kazneno djelo. U činjeničnom opisu se ne spominje da je okr. Dane Serdar naredio izvršenje kaznenog djela, niti se točno naznačuje

kojim sredstvom i koga je ubio Dane Serdar, a ne naznačuje se ni koga je okr. maltretirao. U optužnom aktu nije opisana bilo koja radnja koja bi konkretno teretila okr. Danu Serdara da je počinio konkretno kazneno djelo.

Vezano za ovako postavljenu optužbu optuženik Dane Serdar pojašnjava da je osobno još tijekom 1997.g. u Belom Manastiru, nadležnim tijelima, podnio zahtjev za obnovu svoje obiteljske kuće u Širokoj Kuli i za njegov povratak. Tijekom vremena podigao je sve osobne dokumente Republike Hrvatske, kako za sebe tako i za ženu i djecu.

Napominje, da je tijekom 1999.g. osobno boravio u Gospiću kada je nad njim obavljen informativni razgovor i kada je doznao da se protiv njega vodi "neki postupak", nakon čega je odmah preko svog odvjetnika - branitelja, inicirao obnovu tog postupka. Skupa s braniteljem odv. Lukom Šuškom krenuo je iz Beograda u Gospić, gdje je na graničnom prijelazu Bajakovo lišen slobode.

Tvrdi da je odmah po saznanju za presudu Županijskog suda u Gospiću, koja je tijekom ovog postupka stavljena van snage, došao dragovoljno na ovo suđenje.

Tvrdi da je zdravstveno obolio još prije "ovog rata", na koju okolnost predaje u spis brojnu pismenu dokumentaciju, zbog čega nikada nije zadužio nikakvo oružje niti "uniformu".

Kritičnog dana, navedenog u optužnici, kada su po selu počele padati granate, nalazio se u svojoj kući, točnije u svojoj štali "skidajući" sijeno za blago. Kada su granate počele padati sakrio se u svoju konobu skupa s Milanom Serdarom zvanim Đurin, Duškom Uzelcem zvanim Cvekin i još nekoliko dečki koji su dotrčali iz obližnje prodavaone kada su počele padati granate.

Tvrdi da mu u tom momentu nije bilo poznato što se sve dešavalo u zaseoku Oreškovići odnosno zaseoku zvanom Grubići. Taj zaseok Oreškovići - Grubići nalazi se od njegove obiteljske kuće udaljen nekoliko stotina metara.

Tvrdi da ni s kim u selu nije bio u sukobu. Jednake kontakte i odnose je "gajio" prema Hrvatima i prema drugim nacionalnostima. Navodi da je njega osobno "odgojila" Hrvatica, jer mu je majka umrla u njegovoj sedmoj godini života.

Tvrdi da je sve vrijeme domovinskog rata proveo u svojoj obiteljskoj kući u Širokoj Kuli.

Osobno je od Đure Serdara doznao da su svi "Grubići" pobijeni. Pod Grubićima smatra sve osobe navedene u optužnici kao i osobe koje su tijekom postupka saslušane kao svjedoci.

Sjeća se da je kritičnog dana iz optužnice zapaljen dio sela zvani "Klenovac", koji je od njegove kuće udaljen 2 do 3 km.

Tvrdi da je njegova kuća ostala cijela sve do 1993.g., sve do tada nije bila pogođena niti jednom granatom. Te 1993.g. kada mu je kuća bila pogođena, sjeća se da se veselila "srpska vojska" a sve iz razloga što je ona bila ljubomorna na njega čudeći se kako je njegova obiteljska kuća bila cijela sve do 1993.g.. Od tadašnjeg zapovjednika srpske vojske Vukmirović Dušana zvanog "Duka" zatražio je pomoć da popravi kuću i krov. Točno je da je dobio dva dečka na ispomoć, ali su oni odmah prvoga dana morali otići, a sve iz razloga što je "srpska vojska" prijetila da će napustiti položaje, ukoliko se njemu popravi kuća.

Poznato mu je da je "vojska" dijelila oružje u Širokoj Kuli, no tvrdi da u selu nisu svi nosili oružje. Osobno on nije nikada nosio oružje. Zna da se po selu pucalo, a osobno mu je poznato da su po selu pucali Dragan Vunjak, Mićika Sudžuković, Dane Lovrić i dr. Napominje da je njegova kuća od kuće Dane Oreškovića udaljena 100-200 metara. U naravi su oni susjedi, jer je njihovo selo "razvučeno". Upravo stoga što su susjedi, Dane Orešković ga je upitao "što se to događa", na što mu je odgovorio istim pitanjem, ne znajući mu objasniti. Zna da je po selu bilo pijane vojske i da se pucalo.

U selu Široka Kula živi cijeli život. Tamo je i rođen. Što se tiče vojnog ustroja, sjeća se da je za vrijeme domovinskog rata na području Široke Kule bila organizirana tzv. "Martićeva milicija" koja je imala plavu uniformu i vojska koja je nosila zelenu uniformu a nazivala se "Kulska četa" u koju su bili regrutirani dečki iz njegovog sela i sa strane.

Sjeća se da je nekoliko dana nakon kritičnog događaja iz optužnice osobno dobio poziv da se javi u tzv. "Kulsku čet", što je i učinio. Tom prilikom mu je nuđeno oružje, no oružje je odbio obrazlažući to svojim zdravstvenim stanjem. Naime, komandiru "Kulske čete" je predao kompletnu medicinsku dokumentaciju, a po prethodno obavljenom liječničkom pregledu u Kninu i Udbini, te je bio oslobođen nošenja oružja.

Činjenično izmijenjena optužnica od 19. svibnja 2004.g., tereti optuženog Danu Serdara da je kršeći pravila Međunarodnog prava i za vrijeme oružanih sukoba zajedno s drugim osobama izvršio napad na civilno stanovništvo, a da je posljedica tog napada bila smrt više osoba.

Analizirajući bitne dijelove činjeničnog opisa djela koje se optuženiku stavljaju na teret, treba reći da u ovom postupku nije dokazano pa tako optuženik i nije mogao biti pripadnik bilo četničkih formacija, bilo Milicije tzv. SAO Krajine.

Naime, u spisu postoji dokumentacija iz koje je nedvojbeno utvrđeno da opt. nije bio pripadnik niti jedne od tih formacija, a svjedoci, izuzev jedne svjedokinje, u cijelom postupku potvrđuju da opt. nije bio pripadnik tih vojnih formacija.

Nije dokazana tvrdnja da bi okr. Dane Serdar u naznačenom svojstvu, zajedno s drugim pripadnicima tih formacija bio naoružan automatskim pješadijskim naoružanjem i tromblonskim minama. Nasuprot, u spisu su sadržani iskazi svjedoka koji svi do jednoga, izuzev jedne jedine svjedokinje i to samo u jednom segmentu iskaza, kategorički tvrde da

optuženika Danu Serdara nisu vidjeli niti naoružana, niti u odori - uniformi, a pogotovo ne u kritično vrijeme.

Nije dokazano da bi opt. Dane Serdar ikada maltretirao bilo kojeg pripadnika civilnog stanovništva hrvatske nacionalnosti koji je ostao živjeti u Širokoj Kuli do kritičnog događaja 13. listopada 1991.g..

Niti element činjeničnog opisa djela, izmjenjene optužbe, a koji se odnosi na krucijalni događaj od 13. listopada 1991.g., a koji bi ušao u kriminalnu zonu, ne može se pripisati ponašanju opt. Dane Serdara.

Vještačenjem Centra za krim. vještačenja "Ivan Vučetić" iz Zagreba, MUP-a RH (list 368 spisa), navodi se da nije moguće utvrditi uzrok požara, te se ne mogu očitovati na pitanje kako je i čime kuća br. 22 u Širokoj Kuli kritične zgrade zapaljena.

Međutim, iz izjava više saslušanih svjedoka može se zaključiti, a suprotno navodima optužbe, da se radilo o zapaljivoj artiljeriskoj granati.

Dvojben je i broj osoba neprijateljskih formacija koje su ušle u podrum. Nejasno je da li su u podrum ušle četiri osobe, dvije osobe ili samo jedna osoba, i o tome postoje različiti iskazi u spisu. Međutim, sasvim je izvjesna činjenica da među te četiri osobe ni u jednoj varijanti opisa događaja nije bio uključen optuženik.

Većina svjedoka ne zna ništa što se zbivalo u konobi, a oni koji znaju o tome, iskazuju na različite načine od kojih bi relativno precizniji mogao biti iskaz svjedoka Mile Oreškovića (list 31, 70 i 357 spisa).

Svjedok Mile Orešković iskazuje kako je vidio da u konobu kuće Dane Oreškovića ulazi samo jedna osoba u uniformi, da je tada začuo pucjavu. Svjedok Mile Orešković prema svome iskazu izuzetno dobro poznaje opt. Danu Serdara, te da osoba koju je vidio kako ulazi u konobu Dane Oreškovića, nikako nije mogao biti optuženik.

Precizan ali različit iskaz o krucijalnom događaju daje svjedokinja Marija Orešković. Svjedokinja tvrdi da je od osoba - četnika koji su ušli u konobu Dane Oreškovića, prepoznala dvojicu i to Milu iz Klenovca, sina Brace i Mice, koji je pucao iznad nje i ispalio tri metka, a druga osoba je bio sin Đure Vičine, koji je pucao po lijevoj strani konobe za razliku od Mile koji je pucao po desnoj strani konobe.

I ova svjedokinja navodi da dobro poznaje optuženika te da ni jedan od dva gore navedena neidentificirana pripadnika naznačenih formacija nije bio optuženik.

Dvojben je i element činjeničnog opisa optužnog akta da je 13. listopada 1991.g. u konobi Dane Oreškovića ubijeno osam ljudi.

Broj stradalih osoba iz optužbe ne može biti zasnovan na dokumentima koji se nalaze na listu 44 i 45 spisa. Upravo iz tih dokumenata, na listu 45 spisa, nedvojbeno

proizlazi da kritične zgode u opisanom događaju u Širokoj Kuli nije moglo stradati više od šest ljudi jer je nedvojbeno da je nakon Vojno redarstvene akcije Oluja i nakon provedene ekshumacije utvrđeno da osobe pod rednim brojem 5. i 6. - Orešković Juško star 93 godine i Orešković Marija stara 90 godina, nisu stradali na opisanom mjestu i u opisanom događaju, a iz dokumenta (list 44 spisa) jasno se može utvrditi da je kritične zgode moglo stradati na opisanom mjestu u opisanom događaju najviše pet osoba upisane pod rednim brojevima od 2. do 7. navedenog dokumenta. Naime, iz tog dijela spisa treba isključiti osobu pod rednim brojem 4. a to je Ana Nikšić rođena 1904.g. jer je u tom dokumentu navedeno da je ubijena na drugom mjestu, a što potvrđuje i dokument na listu 45 spisa.

Nedvojbeno je da je kritične zgode u opisanom događaju zaista smrtno stradalo više ljudi. Vještačenjem Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta u Zagrebu utvrđena je smrt osoba pod rednim brojevima 7., 2. i 3. gore navedenog dokumenta, dok je za ostale osobe to sporno.

Svi saslušani svjedoci tijekom glavne rasprave ne terete optuženika Danu Serdara, izuzev svjedokinje Orešković Marije, koja je na potpuno drugačiji način nego u istrazi i na glavnoj raspravi opisuje ponašanje optuženika kritične zgode. Jedino što iz njenog iskaza može teretiti optuženika je to da je opt. njoj uputio upozorenje i da se ona zbog sadržaja upozorenja uplašila, a što ne ulazi u kriminalnu zonu kaznenog djela koje se okr. Dani Serdaru stavlja na teret.

Svjedok Orešković Nikola iskazuje da se opt. Dane Serdar nije kretao u društvu s drugim optuženicima sada osuđencima, te da on osobno opt. Danu Serdara nikada nije vidio da nosi oružje niti ga je ikada vidio u vojnoj odori. Opt. Dane Serdar ga nije nikada strašio, maltretirao niti na bilo koji drugi način zlostavljao.

I svjedokinja Manda Orešković iskazuje da je opt. Dane Serdar nikada nije maltretirao, nikada je nije napadao, niti je ikada primjetila da bi se opt. Dane Serdar družio s ostalim osobama optuženima u ovom postupku.

Svjedok Krešimir Tomljenović nije relevantan za procjenu odlučnih činjenica u ovom kaznenom postupku.

Svjedok Orešković Mile iskazuje da je opt. Danu Serdara vidio zadnji put nekoliko dana prije ovog događaja i da je te zgode Dane Serdar bio obučen u civilnu odjeću, te da nije nosio nikakvo oružje. Isti svjedok iskazuje da je i prije 13.10.1991.g. nitko nije pucao po kućama građana hrvatske nacionalnosti u mjestu Široka Kula, ali da je kuća Dane Oreškovića kritične zgode bila zapaljena jer ju je pogodila zapaljiva granata.

I svjedok Dane Orešković, u čijoj se kući sve to i zbilo, izrjekom tvrdi da opt. Danu Serdara poznaje cijeli svoj život, te tvrdi da opt. Dane Serdar nije bio u njegovoj konobi kritičnog dana kada se pucalo po njoj. Navodi da mu nije poznato da bi opt. bio pripadnik "milicije", a da samog optuženika nikada u životu nije vidio u uniformi niti s oružjem, niti mu je isti ikada prijetio. Iskazuje, kako je točno da mu je osobno opt. Dane

Serdar jedne zgrade rekao "ja sam nemoćan i ne mogu ništa". Nadalje iskazuje kako nije vidio opt. Danu Serdara da bi bio pripadnik grupe koja je naređivala stanovništvu da se sklanja u njegovu konobu.

Svjedok Blaž Orešković iskazuje da su svi Srbi u to vrijeme posjedovali oružje ali da su ga neki nosili a neki ne, a da se ne sjeća da bi ikada u životu vidio opt. Danu Serdara bilo s oružjem, bilo u odori.

I svjedokinja Milka Orešković navodi da je s opt. Danom Serdarom bila uvijek u dobrim odnosima, te da nikada između njih nije dolazilo do sukoba, a da u ratno vrijeme opt. nikada nije vidjela u odori - uniformi, niti naoružanog. Op. Dane Serdar joj nikada nije ničim prijetio niti joj ograničavao kretanje. Optuženika se nikada nije bojala i uvijek su bili dobri kao susjedi.

I svjedokinja Iva Orešković iskazuje da opt. nikada nije vidjela da nosi oružje i uniformu, a samog optuženika Danu Serdara poznaje dugo godina, da su u naravi susjedi, te da on nikada nikome nije prijetio, niti je što loše čula od trećih osoba o njemu. Tvrdi da opt. nikada nije vidjela u četničkoj uniformi.

Iskazi svih svjedoka koji su ispitani tijekom postupka imaju isti smisao i značenje i logičnu strukturu, te ih sud po dokaznoj vrijednosti prihvata vjerodostojnima

Na temelju tih iskaza ne može se zaključiti ništa drugo osim da opt. Dane Serdar nije počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, osim djela iskaza svjedokinje Marije Orešković a koji dio iskaza je sud već ranije analizirao.

U svemu gore navedenom uklapa se i obrana optuženog Dane Serdara.

Na kraju, zaključuje se da optužnica niti u jednom svom dijelu nije dokazana. Stoga, zbog nedokazanosti da je počinio terećeno kazneno djelo, optuženik Dane Serdar, temeljem čl.354.toč.3. ZKP-a oslobađa se optužbe, kako je to odlučeno u izreci ove presude.

Optuženi Dane Serdar oslobođen je plaćanja troškova kaznenog postupka temeljem čl.123.st.1. ZKP-a, a sve iz razloga što je oslobođen optužbe.

U Gospiću, dana 23. rujna 2004.g.

Zapisničar:

Ana Kolić

Predsjednik vijeća:

Dušan Šporčić

pismenog otpravka ove presude. Žalba se podnosi pismeno u 3 primjerka i predaje se ovom sudu putem pošte preporučeno ili neposredno u sudu. Rok za žalbu u pogledu optuženika računa se od dana uručenja presude optuženiku ili njegovom branitelju. O žalbu riješava Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

O TOM OBAVIJEST:

1. Županijsko državno odvjetništvo u Gospiću, na br.: KT-27/92.
2. Opt. Dane Serdar, Široka Kula br. 10.
3. Branitelj okr., odvjetnik Luka Šušak, Zagreb, Iblerov trg 6/I.
4. Branitelj okr., odvjetnik Veljko Miljević, Zagreb, Vlačka 7/I.